

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

Červen

2017/2018

Jak se chovat při nehodě?

Užíváme si výlety

Devítky odcházejí

Žijeme ve škole...

Stalo se

- 21. 5. se konala beseda o tvorbě animovaného filmu s režisérem Cyrilem Podolským, tvůrcem večerníčku Krysáci, beseda byla určena pro 4. - 6. ročník
- 21. 5. - 23. 5. proběhly **Dny pro záchranu života**, preventivní zdravotnický program
- 21. 5. vyrazily na preventivní program do Kolína devítky-téma **Hrou proti AIDS**
- 22. 5. jela 2. AB na výlet do minizoo v Chlebech
- 24. 5. proběhl v 5., 7. a 9. ročníku výzkum Lékařského informačního centra Zdravý životní styl
- 28. 5. se vybraní žáci 6. – 8. třídy účastnili **Pythagoriády** v Kolíně, na krásném 3. místě se umístil **Pavel Nádeník, Eva Kůsová** skončila osmá. Gratulujeme!
- 28. 5. vyrazila na exkurzi do knihovny v Českém Brodě 5. A
- 29. 5. jely na **Pythagoriádu** děti z 5. třídy, **Alžběta Červenková** obsadila 8. místo z 69 dětí. Gratulujeme!
- 29. 5. jeli žáci 7. ročníku na výlet do lanového centra v Ostružně u Jičína
- 31. 5. se konalo pro všechny žáky zdarma v rámci Dne dětí **představení divadla SemTamFór**, pro 1. stupeň Pověsti pro štěstí, pro druhý Staré řecké báje a pověsti
- 4. 6. Kolínské sportovní hry v atletice a stolním tenise, pro naše žáky velmi úspěšné (viz dále)
- 5. 6. jela 6. AB na výlet do lanového centra v Ostružně
- 5. 6. - 6. 6. vyrazily devítky na výlet k Máchovu jezeru
- 7. 6. měla 5. AB výlet na Kunětickou horu
- 7. 6. na KSD vybojovaly **dívky 6. a 7. třídy 3. místo ve florbale!**
- 14. 6. trénovala na dopravním hřišti v Kolíně 4. BC a pak vyjela na výlet do Kutné Hory
- 19. 6. jela 1. AB na výlet na Kačínu
- 19. 6. jela na výlet do Soběhrd 3. B
- 19. 6. vyrazila na výlet do Starých Hradů 1. C a 3. A
- 20. 6. jsme se účastnili v hojném počtu olympijského běhu
- 21. 6. proběhla **pedagogická rada** a od 17 hod. třídní **schůzka s rodiči budoucích prvňáčků**
- 21. 6. jela na dopravní hřiště do Kolína 4. A
- 21. 6. vyrazila do Kutné Hory na výlet osmička
- 21. 6. absolvovaly pěší túru na Lipany 4. C a 5. A

Stane se

- 25. 6. navštíví 1. ABC kouzelník
- 25. 6. jede na výlet do Chlebů 4. A
- 27. 6. má 4. B sportovní podvečer s rodiči
- 28. 6. se koná sportovní den na 2. stupni
- 28. 6. proběhne závěrečná pedagogická rada
- 29. 6. dostávají žáci **vysvědčení, v 9. 15 se rozloučí na MěÚ**
se školní docházkou **9. AB**

**A máme prázdniny!!! Redakce přeje všem, aby byly krásné!!!
Školní rok 2018/2019 začíná 3. 9. 2018**

Rok 2018- 100 let od vzniku samostatného Československa

Soutěž končí, ale příští rok pokračujeme!

Čeká vás další soutěž o přednostenku na oběd, téma tentokrát bude

100 let v Kouřimi

Žijeme ve škole...

ZÁKLADNÍ ŠKOLA MILOŠE ŠOLLEHO INFORMUJE

MDD

Stejně jako v loňském roce, i k letošnímu **Mezinárodnímu dni dětí** dostali všichni žáci naší školy velmi originální dárek. Tentokrát k nám do Kouřimi zavítalo **Divadlo SemTamFór**, které přivezlo pro žáky 1. stupně krásné představení Pověsti pro štěstí a pro žáky 2. stupně skvělé představení Staré řecké báje a pověsti. Celou tuto **akci financoval Spolek přátel školy** (60,- Kč na žáka). Chtěli bychom mu tímto jménem dětí poděkovat za opravdu nevšední zážitek.

Pátek 1. června pak zpříjemnily dětem sladkosti a drobné dárečky od našich sponzorů: **Jatky Sojka, Lonza Biotec, Gastro instant, Město Kouřim, Mgr. Radmila Vedralová - lékárna, p. Dagmar Karasová, manželé Jaroslava a Miroslav Lacinovi, paní Marta Doušová, p. Radek Waschinger, p. Milan Homola - drogerie, p. Roman Klement, p. Hana Žáková, Pekařství Žalud, p. Miroslav Brejcha, p. Petra Strejčková, p. Drahomíra Veselá.** I jim patří naše velké poděkování.

Hana Borová, řed. školy

Kolínské sportovní dny 2018

V pondělí 4. 6. byly zahájeny letošní Kolínské sportovní dny. Naši žáci se zúčastnili turnaje ve stolním tenise a atletických závodů a snažili se o co nejlepší výkony.

Bronzovou medaili vybojovala mezi mladšími žákyněmi **Jana Štullerová** (7. B) v běhu na 800 m. Těsně pod stupni vítězů najdeme na 4. místě v mladších žákyních **Martinu Kulhavou** (7. B) v hodu ve skoku vysokém, v mladších žácích **Martina Hrušku** (7. A) v běhu na 60 m a ve starších žákyních **Terezu Strejčkovou** (9. A) ve skoku vysokém. Ta přidala ještě 6.

místo v běhu na 60 m. Další skvělá umístění ve skoku vysokém přidali v mladších žácích **Filip Hampejs** (6. A) –7. místo, v mladších žákyních jeho sestra **Adéla** v hodu kriketovým míčkem rovněž 7. místo a do třetice 7. místo ve starších žácích **Šimon Kratochvíl** (8. tř.) v běhu na 60 m. 9. místem potěšil **Miloslav Silbernágl** (9. A) ve vrhu koulí starších žáků.

Velkým úspěchem bylo i **3. místo ve florbale**, kde zabodovaly **dívky z 6. a 7. tříd (na fotu)**.

Děkujeme všem za účast a vynikající reprezentaci školy.

Martina Hampejsová

Dva dny v ráji (Českém)

Jako každý rok, i letos se devítky vydaly na dvoudenní výlet. A že byl!

Ráno jsme se vydali autobusem do Mladé Boleslavi na prohlídku **muzea Škodovky** a nahlédli jsme také do výrobních závodů, kde jsme viděli, jak se vyrábí jednotlivé díly karoserie a dochází ke konečné montáži auta. Je tam šílené pracovní tempo.

Jelikož jsme měli hrozný hlad, vydali jsme se do nedalekého nákupního centra, kde jsme se občerstvili vlastním nebo koupeným jídlem.

Naše cesta pokračovala do obce **Bezděz**, kde jsme navštívili stejnojmenný hrad. Už vím, jak vzniklo jméno hradu - běs a děs! Takový krpál jsem dlouho nešel! Nakonec se nám ale naskytl nádherný výhled na **Máchův kraj a „Mácháč“** v celé své kráse. Po náročném sestupu se někteří z nás opět posilnili ve stánku rychlého občerstvení.

Autobusem jsme pokračovali **do Doks**, odkud jsme se přeplavili **na lodi přes celé Máchovo jezero do Starých Splavů**. Došli jsme do našeho ubytování, což byla ještě dlouhá cesta, protože jsme obešli dokola snad skoro celý Mácháč!

Večer pak byl skvělý! Mnozí z nás hráli různé hry, třeba volejbal, jiní se koupali v jezeře tak dlouho, až z toho měli vyrážku. A pak jsme šli na kutě.

Druhého dne jsme brzy ráno vstali pod pohružkou, že pokud se nedostavíme v 7:45 kompletně sbalení, najezení a seřazení u autobusu, pan Pivoňka nás tu zanechá napospas zvěři. ☺

Nakonec jsme to všichni stihli a jeli jsme směr **skalní Pantheon**. Paní učitelka Hřebíčková nadnesla, že bychom mohli znovu vylézt na Bezděz, kde se jí moc líbilo. Tento návrh byl razantně shozen ze stolu. Když jsme dojeli na Pantheon, byli jsme znovu vyděšení strmostí kopce. Ale výstup byl kratší než na hrad. Všechno jsme znovu prolezli a došli jsme až na nejvyšší vyhlídku.

Nakonec jsme ještě navštívili **Boskovské dolomitové jeskyně**. Zpočátku bylo z nás všech cítit opravdu „velké nadšení“, ale nakonec nás nakoply fluoreskující krápníky a od té doby byl větší zájem. Po prohlídce jsme se vydali do zdejšího „nákupního střediska“ (místní jednota), kde kupodivu nic moc nebylo (bylo, ale nebyl to sortiment atraktivní pro budoucí středoškoláky, ale místní domorodce důchodového věku).

A jelo se domů! Cestou jsme poslouchali skupinový zpěv našich děvčat, která by měla zvážit společné vystoupení v nějaké talentové soutěži, než se rozutečou na střední školy.

Výlet byl podle mě hezký, a i když někteří remcali, myslím, že nějaký hezký zážitek si odnesl každý.

Text a foto Jonáš

Žijeme ve škole...

Bára 9. A: Nejvíce se mi líbilo v kempu a nejtěžší byl pro mě výšlap na Bezděz.

Petra 9. A: Nejvíce mě potěšila automobilka v Mladé Boleslavi, zaujala mě výroba aut.

Verča 9. A: Moc se mi líbila návštěva krápníkové jeskyně, ale nejvíce jsem si to užila v kempu, protože jsme mohli hrát míčové hry, a dokonce nám paní učitelky dovolily jít se vykoupat.

Natka 9. B: Nejvíce mě zděsil hrad Bezděz, cesta nahoru a dolů a pak cesta do chaty, ze 2km se stalo snad 12km, ale fajn to bylo.

Tomáš 9. B: Nejvíce mě bavilo, když jsme hráli volejbal. Unavující byly kopce Bezděz a Vranov. Nejvíce mi chutnal kebab.

Jára 9. B: Výlet k Máchovu jezeru se mi moc líbil, byla tam sranda a moc jsem si ho užil. Nejvíce se mi líbila prohlídka škodovky a jak jsme se koupali v Máchově jezeře. Nelíbily se mi ty výšlapy na Bezděz a Vranov, ale pak ty výhledy stály za to.

Adéla 9. A: Nejvíce se mi líbilo koupání v Mácháči a jeskyně.

Dominik 9. B: Nejlepší byl čas strávený v autobuse!

Filip 9. A: Automobilka byla nejlepší. Nejhorší túra do kopce.

Lukáš 9. A: Výlet jsme začali zajímavou prohlídkou škodovky. Nejnáročnější část výletu byl výstup na Bezděz a nejlepší zážitek bylo koupání a následný večer u Máchova jezera.

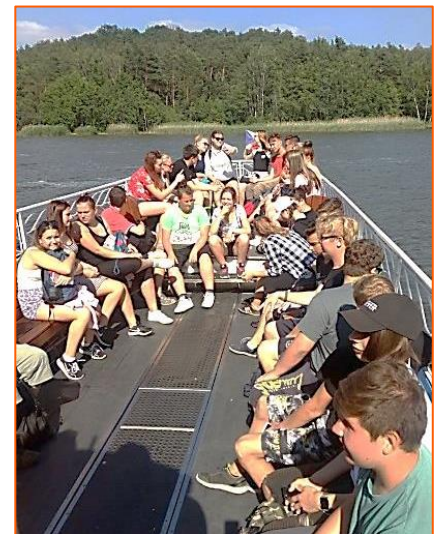
Tomáš 9. B: Výrobní linka Škody byla super, lis už moc ne. V muzeu byla snad všechna auta, co vyrobili. Z hradu Bezděz byl skvělý výhled. Plavba po Máchově jezeře byla dobrá, protivná byla pěší túra v teple, naštěstí to bylo v lese a tam byl stín.

Míla 9. A: Nejlepší byla automobilka, kde jsme se byli podívat přímo do výroby. Nejhorší byly dlouhé cesty do kopce.

Karolína 9. B: Nejlepší na výletě byla ta sranda. Naše večerní rozhovory s Ivou byly taky dobrý. O koupání v Mácháči ani nemluví. A vůbec nejlepší bylo, že jsme se tam ještě více sblížili.

Denisa 9. A: Nejvíce jsem byla unavená z cesty na Bezděz, ale stálo to za to. Nádherné bylo koupání v Máchově jezeře.

Márinka 9. A: Výlety byly namáhavé, ale líbily se mi. Ke konci dne jsme dorazili do kempu, kde jsme si to myslím nejvíce užili.

„Honzíku, měl by sis umýt uši!“ - „Proč? Vždyť ještě slyším!“

Žijeme ve škole...

Letos jsme vyrazili na Pardubicko

Na výlet do perníkové chaloupky a na hrad na Kunětické hoře jsme vyjeli

7. 6. Cesta autobusem byla sice dlouhá, ale zábavná.

Konečně jsme dorazili na místo, kde byl monumentální výhled na hrad, který se jmenuje Kunětická Hora. Nejdřív jsme však šli do perníkové chaloupky, která stála v tzv. Perníkovém království, což je vlastně bývalý lovecký zámek s částí staré obory okolo něj. Uvnitř bylo muzeum perníku, kde jsme viděli hlavně výstavní perníky, ale těch jedlých tam moc tedy nebylo ☹. A pak jsme šlapali na „Kunětickou horu, na které stál hrad, který obývali páni z Perštejna, ti se zadlužili a museli hrad prodat, od té doby chátrá,“ jak pravila Nela. Ale hrad chátral třeba i kvůli tomu, že ho zbořili a vypálili Švédové ve třicetileté válce. V minulém století se místní domluvili na sbírce na opravu hradu. A podařilo se- opravila se střecha, rytířský sál a vznikla celá nová fasáda, peníze se poskytly i na pořízení exponátů vystavených vevnitř. Průvodce byl strašně rychlý, hrad jsme si prohlédli a hned už zase stojíme venku a kupujeme si suvenýry. Po cestě zpět k autobusu nás ještě zastaví sob s laní, asi se chce seznámit. Jenže pak už je čas vyrazit. A jak říká Bety: „Nakonec jsme se ještě zastavili pro výbornou zmrzku, na které si všichni moc pochutnali!“ Text a foto Štěpán

SemTamFor

Na oslavu Dne dětí přijel divadelní soubor SEMTAFOR, aby nám předvedl svá vtipná představení.

První stupeň viděl zpracování Starých českých pověstí. Druhý stupeň měl představení ze Starých řeckých bájí a pověstí. Bylo to vlastně celé o tom, že kluci, kteří nepřišli do školy, dostali za trest nacvičit několik bájí či pověstí řeckých. Naopak holky z jejich třídy si vybraly stejný úkol, ale ne jako trest. Dělal y to pro jedničku navíc. Potkali se na stejném místě, tudíž se nejdřív hádali o to, jestli spolu budou hrát. Nakonec se dohodli a nacvičovali spolu. A tak se do toho pustili. Před každou pověstí zahráli na kytaru a zazpívali k tomu písničku, kterou si vymysleli. Hráli třeba báji Daidalos a Íkaros nebo Orfeus a Euridika. V každé vybrané bájce se jeden/na z holek nebo kluků našli (poznali svůj charakter, který byl i v té bájce). Poznali, co přináší sláva, pýcha, bojácnost anebo moc chytrá hlava.

Jak se představení líbilo spolužákům?

Bety - bylo to zábavné, ale i trochu poučné.

Adam - Bylo to super, a kdybych to měl vidět znovu, určitě bych neodmítl a podíval se na to!

Nela - Úžasné bylo, jak používali domácí věci např. koště místo rybářského prutu, plata od vajec jako třeba koloseum, arény anebo bludiště. A také měli pozadí normálního bytu.

Štěpán

Žijeme ve škole...

Výlet do lanového parku Ostružno

Na školní výlet jsme my šestáci jeli do lanového parku Ostružno. Na první pohled se nám park zdál malý, ale stačil. Byly tam tři části. V první se střílelo z luku, ze vzduchovky, z velkého praku a z foukačky. Když jsme si všichni zastříleli do terče, rozdělili jsme se na červený a zelený tým a stříleli jsme po sobě (bezpečnými) luky a to byla legrace. Druhou částí byly lanovky. Po školení, jak lézt po atrakcích, jsme šli na stromové prolézačky. Trasy byly dvě, okruh nad zemí a lanovky. Zajištění jsme jezdili ze stromu na strom. Paráda. Ale ne všichni to zvládli. Výška lan byla asi 6 metrů nad zemí.

Nakonec jsme hráli míčovou hru a boj sumo v obrovských balónech. Cestou zpět jsme byli v mekáči na mňamce. Bylo to super a moc se mi to líbilo.

Chondra

Výlet byl pěkný, tak to viděli

všichni šestáci. Na stejný výlet jely i sedmičky. I ty byly spokojeny. O cvičení z českého jazyka sedmáci vymýšleli vlastní příběhy z výletu ☺ (nebezpečné v jejich fantazii, vše bylo bezpečně zajištěno).

Vynechme nudné úvody:

.....Po několika minutách se dostala řada i na mě, lezla jsem za Arnoštem, který se bál spustit se dolů. A slyším, jak na něho volají instruktoři: „Neskákej dolů, nejsi zajištěný!“ V ten okamžik skočil dolů, naštěstí byl zajištěný alespoň jedním provazem, který ho ochránil před úplným spadnutím na zem. Když dojel na druhý konec lanovky, lano se urvalo, ale to už byl jen pět metrů od země.

Nakonec to dopadlo tak, že instruktor tam stihnul doběhnout a chytil ho do náručí. Všichni jsme z toho byli úplně v šoku, ale byli jsme moc rádi, že se mu nic nestalo.

Aneta 7. A

... I já šel na lanovky, dojel z první na druhou a uprostřed třetí prasklo ocelové lano a ocelové jištění, co tam bylo, mi amputovalo ruku, bolelo to tak, až jsem skoro omdlel.

A ještě k tomu jsem si zlomil nohu. Někdo hned doběhl ke mně a zavolal záchranou službu a někdo jiný běžel pro lékárničku a všichni říkali: „Sakra, co se ti stalo?“ Vedoucí mi to rychle vydesinfikovali, zaobvazovali a tu amputovanou ruku dali do boxu s ledem. Mezitím přijela záchranka a odvezla mě do nemocnice.

Tam jsem byl asi šest hodin na operaci, aby mi přidělali ruku, ta původní byla moc poničena,

aby mi ji přišli nazpátek, kvůli tomu musím mít protézu.

Dominik 7.B, foto M. Bílková

Zajímáme se o své okolí...

Vodárna Káraný se nám líbila.

Návštěva úpravní vody v Káraném byla zajímavá a dozvěděli jsme se plno informací. Třeba to, že i přes odpor části pražských měšťanů vznikla na počátku 20. století vodárna v Káraném, která dodává vodu do Prahy a do části Středočeského kraje. Roku 1889 František Josef I. totiž schválil zákon o vzniku vodárny v Káraném. Vybudování vodárny bylo velmi náročným a složitým dílem, proto je označována za

vrcholné dílo své doby. Lokalita vodárny se nachází poblíž soutoku Labe s Jizerou. Využívá se voda z Jizery, která se vsakuje do okolních štěrkopísků, kde se samovolně čistí a je jímána do 685 studní a odtud je čerpána do vodárny. Zajímavostí přehlídky byla velká akvária se pstruhy, kteří jsou prvotním ukazatelem čistoty vody.

Fífa

Běželi jsme Káranský vodovodník

S klubem Vodní strážce jsme se zúčastnili akce Káranský vodovodník.

Akce se konala ve městě Káraný. Akce byla charitativního charakteru, protože za každého účastníka firma Pražské vodovody a kanalizace dají 100 Kč na charitu. Úkolem bylo zdolat trasu různých délek na kolech, pěšky či běžecky a získat kontrolní razítka. My s bratrem Filipem jsme si zvolili běžeckou trasu s délkou 13km. Běželo se převážně okolním lesem. Závodu se účastnilo kolem 500 závodníků. V cíli jsme dostali upomínkové předměty a malý dárek. Na místním hřišti pro závodníky bylo připraveno občerstvení, prohlídka hasičského auta a ukázka hašení dětskými hasiči, trenážer nehod od ÚAMK a další sportovní vyžití. Na konci na nás čekala prohlídka káranské úpravní vody. Výlet se nám líbil, navíc byl pro dobrou věc.

Mišák

Výlet do keltského archeoparku

Tento měsíc jsme byli na výletě ve archeoskanzenu v Nasavrkách v Železných horách. Nejdřív jsme vylezli na opevněnou bránu vesnice, kde nám paní převlečená za Keltku vyprávěla o historii a životě Keltů.

Potom jsme měli prohlídku rekonstruovaných keltských obydlí. Nejbohatší byl kovář, ten

měl statek a dobytek. Prošli jsme si jeho dům, kovárnu, chlévy a sýpku. Mně se nejvíce líbily domy chudších Keltů, které se jmenují podzemnice, protože jsou částečně vykopané v zemi. Zkoušeli jsme mlít mouku na mlýnku, potom jsme se učili rozdělovat oheň křesadlem a pazourkem, pekli jsme placky na ohništi a vyráběli si na ně pomazánky.

Taky jsme se učili troubit na roh, ale nejlepší byly naše souboje s keltskými zbraněmi a pak lukostřelba. Prohlídka i všechny činnosti mě bavily a moc vám návštěvu skanzenu doporučuji.

Chondra

Domlouvá otec synovi: „Prosím tě, vysvětli mi, proč si pořád půjčuješ od sousedů housle, když na ně stejně neumíš zahrát ani jedinou notu?“ – „No, tati, víš, když je mám doma já, nemůže na ně soused hrát a je aspoň chvílku ticho.“

Zajímáme se o své okolí...

Kuličkíada byla opět v parku

Letošní 14. ročník kuličkíady se odehrával v parku Na Hradbách. Soutěžilo se v různých kategoriích od dětských po dospělé. O vítězi rozhodoval nejmenší počet cvrnků. Hlavní cenou pro nejlepšího cvrnkaře byla koloběžka, kterou věnovali bratři Novákové. Nám se letos dařilo a oba s bratrem jsme měli sedm cvrnků a tím jsme vyhráli hlavní cenu. Jsem rád, že jsme se zúčastnili.

Fífa

Inspirujte se a neseďte doma!

V Kolíně probíhal 8. - 10. 6. tradiční festival Kmochův Kolín, již 55. ročník. Tento festival probíhá celý víkend a my jsme se v sobotu vypravili na vystoupení italských praporečnicků, kteří se pro nás z neznámých důvodů nedostavili. Tak jsme zhlédli několik vystoupení mažoretok a vystoupení Jaroslava Uhlíře s kapelou. Nejvíce se nám líbila písnička Datel a Severní vítr. Zaposlouchali jsme se i do tónů dechové kapely, která se nám líbila. Pak jsme se vydali navštívit Regionální muzeum v Kolíně a prohlédnout si výstavu „Mezi kmeny a státem/ Kouřimsko a Kolínsko v ranném středověku“, výstava nás provedla historií Kouřimska a Kolínska, viděli jsme i předměty z vykopávek. Povídal jsem si s paní průvodkyní o jejich původu, sdělila nám, že všechny vystavené předměty jsou pouze repliky a originály jsou bezpečně uloženy. Po zhlédnutí zajímavé výstavy jsme se vydali do Prahy na výstaviště Letňany na Veletrh vědy, kde nás zaujalo auto z lega, které troubilo, svítilo, ale bohužel nejezdilo. Také tam byl R2 - D2 (z lega) - robot z filmu Star Wars, který se hýbal. A vesmírný dalekohled, ten dokázal přiblížit až 50krát. Vyrazili jsme ještě na prodejní výstavu stanů a dalších věcí do přírody. Den se nám moc líbil.

Mišák

Dva dny orientačního běhu

V Uhlířských Janovicích probíhal dvoudenní orientační běh. Vyrazil jsem na něj s bratrem.

První etapa se běžela v nočních hodinách. Před samotným během jsme zhlédli ohnivou show a mohlo se běžet. I když jsem se trochu ztratil, tak se mi noční běh líbil. Druhá etapa běhu se konala hned ráno pod názvem Běh na draka. Běželo se tři kilometry nebo 500m a kilometr, to bylo pro menší děti a začátečníky. Běhalo se parkem, ale i mezi domy. Denní běh byl skoro stejný jako noční, ale běželo se lépe, bylo vidět. Paráda.

Fífa a Mišák

„Kolikrát jsem ti, Pepíku, říkal, že v sešitě nesmíš mít ani kaňku!“
„Už dvanáctkrát, tati...“

„Kratinožko, ty hádánkáři, kdo byl bojovník za pravdu?“
„Vinnitou a Old Shatterhand, prosím.“

Pepík Popleta přijde do obchodu: „Prosím třicet rohlíků.“

„To sníš všechny sám?“ ptá se prodavačka.

„Nee, jeden dám Pét'ovi.“

Zajímáme se o své okolí...

ZUŠ open

Letos opět proběhla na konci května akce ZUŠ OPEN, kterou propaguje i paní Magdalena Kožená. ZUŠ je pro děti úžasný přínos a tato akce ukazuje, co se zde děti naučí.

Například v Německu se podobná organizace uměleckých škol zrušila a jediná možnost je vzdělávat se soukromě, jelikož nikde jinde se nic takového (jako zpěv, hra na klavír, housle...) v Německu nenaučíte. Paní ředitelka Katarína Uhlířová akci ZUŠ OPEN komentuje: „Magdalena Kožená osobně chtěla zviditelnit a především ocenit propracovanou metodiku a systémové vzdělávání v hudbě, tanci, dramatu a výtvarnu. Chtěla upozornit svět, že tu máme část školství, na kterou je nesmírně pyšná, že profesionálem se může stát každý, kdo má vlohy, je pilný, a pokud se nestane profesionálem, stane se alespoň milovníkem či vytříbeným a zorientovaným konzumentem umění.“

Jak akce vypadala?

Začali jsme v parku, kde proběhl menší koncert. Hrál se na kytary, na flétny, varhany a také se zpívalo. Pak se diváctvo přesunulo na zahradu penzionu seniorů, kde děti hrály na varhany a klavír. Nakonec se všichni přesunuli na zahradu za Střelnicí. Tam sehrál (a to doslova) svou roli literárně dramatický obor „Dram a tak“ a „Junior“. Nejdřív improvizoval mnoho verzí Pepička a Nanynky, jak šli na zelí. Po skvělém přednesení se šli herci převléknout a diváky bavila nejmladší skupina. Publikum se popadalo za břicho smíchy. Dál větší předvedli Pyrama a Thisbé. Dohráli za mohutného aplausu a nastala improshow. Diváci hercům dávali náměty, předměty a určovali místa děje. Nakonec si moje sestra zaspívala s panem učitelem Holoubkem, který ji doprovázel na klavír. Takže konec byl moc pěkný.

Štěpán

Přípravy na tábor vrcholí

Náš skautský tábor se pomalu blíží, a tak jsme se vydali do Kačerova, abychom si tu zahráli pár her a hlavně si trochu připravili prostor pro budoucí stanování.

Když jsme dojeli v pátek asi v půl osmé večer, vystoupili jsme z aut do vysoké trávy. Takže první práce byla jasná. Starší začali sekat, abychom si vůbec měli kde položit plachtu s karimatkami a spacáky, abychom měli kde spát. Večer se rozdělal táborák, upekli se buřtíky, zpívalo se a hrálo na kytaru. Později nám ještě vedoucí oznámili, že nás čeká noční hra. Rozdělili jsme se na tři skupiny: badatele, šelmy a zvířátka. Zvířátka a šelmy měly na zádech papíry s názvy a čtyřmístnými čísly. Badatelé měli za úkol odhalit tento název, nahlas ho zavolat, čímž šelmy a zvířátka vypadávají. Šelmy zase lovili badatele, jen zvířátka byla v podstatě bezbranná, mohla se jenom schovávat. Nakonec vyhráli badatelé. Další den dopoledne starší dosekávali a mladší měli od vedoucích připravenou další hru. Týmům se vysílal vzkaz v morseovce, který je dovedl k mapě, podle které se šlo do blízké vesnice Strojetic, a tam se plnily úkoly. Ale háček byl v tom, že za prvé - do Strojetic jsme nemohli jít po silnici, ale lesem. Za druhé -na plnění devíti úkolů jsme měli jen hodinu. Za třetí - dva z nich nešly splnit (nenašli jsme jízdní řád, jelikož zastávky byly rozestavěné). A nakonec ve Strojeticích (ani po cestě) jsme se nesměli potkat s jinou skupinou, takže nastávaly vtipné situace, třeba jedna skupina měla všechny tři „únikové“ cesty zahrazené jinými skupinami. Ale nakonec se všechny skupiny vrátily, šel se vařit oběd – těstoviny. Odpoledne jsme se všichni chopili hrábí, abychom posekanou trávu pohrabali. Navečer jsme už měli skoro vše posekáno, a tak jsme šli v týmech hrát trošku upravené Aktivity. Večer se opět u táboráku hrálo na kytaru. Samozřejmě nás čekala další noční hra – cesta po fáborcích, hledání a zodpovězení otázek v bílých obálkách, opět po týmech. Když všichni dorazili do cíle, ještě jsme u kytary poseděli a šlo se spát. V neděli dopoledne se pomalu sklízelo, uvařil se oběd a po druhé hodině jsme odjžděli. Celkově musím říct, že jsme opravdu pracovali a už se všichni těšíme na tábor. Tak doufejme, že se podaří.

Wewerka

Ptáme se...

Učili jsme se zachraňovat

Jako každý rok i letos k nám do školy přijeli záchranáři. Přijeli na Dny záchrany života, které se konaly od 21. do 23. května.

Podobně jako minulý rok i letos byl program zaměřený na určitý druh pomoci. Loni to bylo (jak asi dobře víte) ošetření popálenin, tento rok to byla pomoc při dopravní nehodě. První hodinu jsme měli hodinu teorie ve třídě. Tam jsme si na našem spolužákově zkusili, jak postupovat při ošetřování zraněného při autonehodě. Na druhou hodinu jsme se přesunuli ven, kde jsme si zkusili prakticky, jak

by to vypadalo při autonehodě (auto „srazilo“ kamaráda skateboardistu) a jak bychom se měli zachovat. Používali jsme lékárničku. Samozřejmě jsme si ukázali i nějaké záchranářské vybavení. Myslím, že ne jenom mně se program líbil a že každý si z něho něco odnesl. A teď nám zbývá jen doufat, abychom toto nikdy nemuseli používat.

Wewerka

Zachovat chladnou hlavu, to je podstatné

Redakce se ptala jednoho ze dvou profesionálů, kteří ve škole přednášeli první pomoc při dopravní nehodě.

Co vás vedlo k tomu, abyste byl záchranář?

Do jiné práce mně nevzali, tak jsem se stal záchranářem ☺. Ba ne, tak úplně to není. Ale jsou dvě skupiny záchranářů – ti, co si myslí, že se narodili proto, aby zachraňovali životy, a pak jsou lidi jako já, kteří to dělají, protože je to prostě práce, a snaží se nebrat se tak moc vážně.

Jak dlouho tuhle práci děláte?

Pár let už určitě, dokonce docela dlouho. Třeba tyhle kurzy pro děti, ty dělám už od svých dvaceti let, to je dlouho.

Baví vás tato práce?

Nejvíc mě na našem povolání baví, že můžeme jezdit do škol. Když jsme tady s vámi, povídáme si s vámi, něco vás u toho i naučíme, to mě tedy baví nejvíc.

Je těžké povolání být záchranář?

Podle mě je na téhle práci nejtěžší to, že je moc informací a činností, které si musím pamatovat a můžu je zkazit, a když je zkazím, tak prostě může někdo umřít.

Jak dlouho trvá, než dojedete na místo?

Někdy minutu nebo taky třicet. Je to určováno hlavně provozem a dálkou.

Jak daleko se jede do nemocnice?

To je komplikovanější, jsou normální nemocnice, ty jsou skoro všude, jenže pak jsou speciální nemocnice, třeba na spáleniny je nejbližší na Vinohradech v Praze.

Jaký byl váš nejzajímavější případ?

Třeba nedávno hořelo skladiště s nějakými barvami, tak tam to bylo drsný, řešilo se to celou noc a i pak druhý den.

Kolik případů se dá vyřešit za den?

Nedá se to takhle zjednodušit říct průměrem. Třeba nula, anebo čtyři i víc, je to velmi různé, podle potřeby.

Byli jste někdy na dně ze své práce, jste pod velikým tlakem?

Nedělejme z toho zase nějakou vědu, pod velikým tlakem je klidně i vaše učitelka před hodinou, když ví, že ji budete zase zlobit. Zásadní pravidlo je zachovat chladnou hlavu.

Co je nejlepší po zásahu?

Pořádně se najíst.

Foto M. Bílková

Myslíme si...

Co mi dal a co mi vzal Puzzlík?

Do Puzzlu píšu už čtyři roky a za tu dobu jsem toho napsal, ani nepamatuji. Moje působení v Puzzlu končí. A já se sám sebe ptám - co mi dal a vzal Puzzlík?

Určitě mám tu výhodu, že se ze mě stal psavec. Mám vlastní styl psaní, nemám problém se slohy. Nasbíral jsem mnoho zkušeností a poznal nové věci, které bych jinak neviděl- byl jsem na výletě ve Frenštátu pod Radhoštěm, na workshopech jsem se dozvěděl mnoho novinek ze světa žurnalistiky, pochytil jsem nová slova do své slovní zásoby, poznal jsem blíže nové lidi, naučil se základy editace... A také určité dochvilnosti.

A co mi vzal? Spoustu času. Když jsem dělal jeden čas grafika, seděl jsem u toho i tři hodiny čistého času. Občas mě počítač fakt štval. Hlavně KOTVICKA. Kdo tohle vymyslel? A tak jsem chtěl někdy vyhodit

počítač z okna a skočit za ním.

Mou nejhorší zkušeností bylo psaní článků o divadlech. Člověk si všechna jména nezapamatuje a musí je hledat na internetu. A pak z toho vyšel článek na stránku hustého textu, který nikdo nečetl.

Nicméně mě psaní do Puzzlu bavilo a bude mi určitě velmi chybět. Tak sbohem! **Jonáš**

*Nelkejte, že jsme odešli,
ten klíč a mír nám přejte,
jen věčné světlo a vzpomínky
nám v srdci zachovejte.*

S velkou bolestí a zdrcení žalem oznamuje ZŠ Miloše Šolleho Kouřim všem příbuzným, známým, rodičům, přátelům, jakož to i blízkému okolí, že nás navždy opustila naše drahá a milovaná

Devátá Bé

Odchází po devítiletém utrpení a mučivých chvílích prožitých u interaktivních i jiných tabulí. Odešla náhle dne 29. 6. 2018
S drahými, výjimečnými a nezapomenutelnými svatoušky 9. B se rozloučíme v pátek dne 29. 6. 2018

Matky: Hana, Stanislava, Věra, Katarína
babička: Hana
kmotr: Viktor

Jménem veškerého příbuzenstva
Jarmila, Pavel, Ludmila, Anna, Lenka,
Šárka, Marie, Blanka, Věra, Jitka, Martina, Magdalena, Veronika,
Adriana a Líbuše

Věrní synové a dcery:
Vosecký, Coubal, Hartmann, Hykman, Koukolík,
Kropáč, Richtár, Urbánek, Srba, Myslík, Kubelka, Vnuk, Cikán, Škultétyová,
Richtárová, Fridrichová, Tománková, Hykmanová, Kučerová, Levicová,
Nedavašková, Netáhlíková, Nouzáková

Loučíme se

Každoročně odchází žáci 9. tříd, je to vždy trochu smutné. Redaktoři se devátáků ptali:

**Jaký byl tvůj nejoblíbenější učitel?
Jaký byl tvůj oblíbený předmět? Na který výlet si pamatuješ a proč?**

Karolína 9. B - Pí. uč. Svoboda a pan Čížek. Oblíbený předmět je tělák. Výlet do Rakouska kvůli kráse.

Jaroslav 9. B - P. uč. Čížek. Oblíbený předmět fyzika. A výlet - dvoudeňák letos byl super.

Tomáš 9. B - P. uč. Čížek a pí Randíková. Tělocvik. Výlet do Rakouska, byla legrace.

Denča 9. A - Pí. uč. Pomykalová. Bavila mě čeština. Nejlepší výlet - škola v přírodě, měli jsme hodně zážitků.

Petra 9. A - Pí. uč. Pexová a matematika. Líbil se mi dvoudeňák.

Tereza 9. B - P. uč. Čížek. Baví mě matematika. Mácháč.

Vojta 9. B - Pí. uč. Svoboda. Angličtina.

Pavel 9. B - Pí. uč. Randíková a matematika. Výlet do Rakouska, protože tam byla velká sranda.

Dan 9. B - Pí. uč. Randíková. Předmět matika. Výlet - škola v přírodě, jelikož to bylo super.

Tomáš 9. A - P. uč. Čížek. Předmět tělocvik. Výlet do Krakova, byla tam sranda.

Lukáš 9. A - Pí. uč. Pomykalová. Tělák. Nejlepší výlet byl do Anglie, protože jsem tam už dlouho chtěl jet.

Naty 9. B - Pí. uč. Randíková, Kubelková a p. Čížek. Předmět fyzika a čeština.

Ondra 9. B - Pí. uč. Randíková, Kotrbová a p. Čížek. Oblíbeným předmětem je dějepis. Výlet do Světlé nad Sázavou.

Bára 9. B - P. uč. Čížek, paní Randíková a taky Svoboda. Angličtina. Dvoudeňák, protože jsme se dobře bavili.

Myslíme si...

Tereza Strejčková se loučí se Základní školou Miloše Šolleho.

Psal se rok 2009, když poprvé usedla do školní lavice žákyně první třídy Tereza Strejčková.

V té době ještě ani ona sama neměla tušení, co všechno ji během její devítileté školní docházky potká a čeho všeho dosáhne.

Od malička byla velmi pohybově nadané dítě, a když se rozhodovala, čím vyplní svůj volný čas, přišla myšlenka najít nějaký sportovní klub, kde by se naučila aerobik tak, jak se správně cvičí, a v tom se našla.

Za svým oblíbeným sportem tehdy začala dojíždět pravidelně do Českého Brodu. V té době se ale věnovala ještě i mažoretkovému sportu, a rok tedy provozovala oba sporty najednou. Ze školy jezdila rovnou na trénink a z tréninku aerobiku v Českém Brodě přejížděla spolu se svou maminkou na trénink do Kolína. Domů se vracela pozdě večer a připravovala se na další školní a tréninkový den.

Po roce tohoto maratonu přišla nabídka z pražského sportovního klubu Corridor, který vede Mgr. Jakub Strakoš, trojnásobný mistr světa ve sportovním aerobiku, a ten si vzal Terku pod svá křídla. Byla nucena ukončit své působení v kolínské mažoretkové taneční skupině Srdíčko a věnovat se už jen aerobiku.

Pravidelným každodenním tréninkem se vypracovala během dvou let do 1. výkonnostní třídy, která reprezentuje Českou republiku, a v roce 2015 získala na karibském ostrově Martinik svůj první titul mistra světa. V roce 2016 získala v Karlových Varech na ME titul mistr Evropy a v rakouské Vídni obhájila titul mistra světa. Ve stejném roce získala v Praze také titul mistr České republiky.

Od letošního ledna se věnuje Terka gymnastickému aerobiku, který je výkonnostně o dost náročnější. Je to nová výzva a motivace k dalšímu tréninku a snad i k úspěchům.

Během tak krátké doby, co se gymnastickému aerobiku věnuje, si v březnu z prvního republikového závodu ve Zlíně přivezla třetí místo v kategorii tria. V květnu si přivezla z Londýna 5. místo ve své kategorii a v minulém týdnu se v Praze stala 2. vicemistryní ČR.

Terka má ráda sport všeobecně a moc ji baví i atletika, ve které se snažila po celou svou školní docházku na různých soutěžích úspěšně reprezentovat i naši základní školu. Chtěla tím tak poděkovat za podporu a vstřícnost, kdy byla ředitelstvím školy omlouvána, a mohla tak bez problémů vyjíždět na světové soutěže, kde reprezentovala nejen ČR, ale hlavně své město.

Od září se bude Terka věnovat studiu managementu sportu na obchodní akademii v Praze. Ráda by

předávala své zkušenosti dalším budoucím závodníkům a v budoucnu by se ráda věnovala fyzioterapii, která ji hodně láká.

Základní školu v Kouřimi opouští žákyně, která toho během svého působení hodně získala, dokázala a předala.

Terka by ráda prostřednictvím školního časopisu Puzzlík vyjádřila poděkování celému učitelskému sboru a zaměstnancům školy za velkou podporu během jejího studia, které mnohdy nebylo jednoduché. Díky vám všem to zvládla a nikdy na svou „základku“ nezapomene 🍷.

**Jana a Terka
Strejčkovy**

Myslíme si...

Co tě nejvíce bavilo v 1. třídě?

Naty: Matika. Číst.

Eliška: Pracovní výchova. Asi čtení.

Bohunka: Tělocvik. Psaní.

Ptaly jsme se prvňáčků

Co nejdůležitějšího ses naučil?

Dan: Matematika. Čtení.

Vlád'a: Matika. Počítání.

Kuba: Čtení. Počítat.

Viky: Český jazyk. Psát písmena.

Jana: Matematika. Psát.

Markéta: Čeština. Číst.

Ptaly se Nikita a Wewerka

Máme zlato!!!

Mistrovství České republiky v aerobiku se konalo 9. 6. Závodilo se v Praze - Vinohradech. My jsme se svým týmem Český Brod CORRIDOR postoupily mezi šest nejlepších. Při velkém vedru jsme bojovaly s dalšími děvčaty o nejlepší umístění. Teprve po sedmnácté hodině jsme se dostaly na řadu. Neodradila nás ani porucha elektrického proudu při naší skladbě. Znovu jsme začaly bojovat. Vyhlášení vítězů bylo až po dvacáté hodině, čekání velmi dlouhé. Ale!!! Zlatá medaile i pohár byly naše!!! Opakovaly jsme úspěch z roku 2016! A byla tam i televize a vše natáčela ☺.

Klára Vaňkovská 4. C

Stěžuje si manželka svému muži: „Už nemám vůbec nic na sebe, všechny šaty už sousedky dávno viděly.“
„Tak se přestěhujeme.“

„Ládíku, máš raději bratříčka nebo sestřičku?“

„Bratříčka.“ - „A proč?“

„Protože mi včera rozšlápl housle.“

Jak by vypadal svět v nudě

Takhe to
dál nejde
Kapitáne,
budu tě
muset
srovnat.

Blá,blá,blá
radši
chytej!

Stop! To už
mě neba.

Ty jo, co
budu ale
dělat?
Počkat jedna
možnost tu
je...

Legol

NO TO SNAD NE!
Proč mám tělo
Spider mana?!

Bud' za to rád, mě
dal holčičí tělo.

Myslíme si...

Kachna

Ministerstvo školství opět šokuje!

Skandál kolem Cermatu a chybných přijímacích testů a maturit na SŠ má absurdní dohru! Po odvolání ředitele Ziky se rozhodlo ministerstvo školství k dalšímu bláznivému kroku. Zvažuje změny průběhu státních maturit a také „drobné zlehčení“ zadání testů. A to nejen pro žáky. Vždyť i v Cermatu měli problémy se správnou odpovědí! To by nebylo tak špatné, ale... Ministerstvo zároveň vydalo vyhlášku, která řeší budoucí pochybení Cermatu, že v budoucnu odškodní všechny studenty finančně (pokud se najdou peníze). Budoucí maturanti a studenti středních škol získají odškodnění od státu ve výši 350 Kč. A ti, kterých se skandál Cermatu dotkne osobně, získají ještě 250 Kč navíc a budou dodatečně přijati na SŠ, pokud se tak nestalo. Školy, kterých se aféra dotkne, dostanou částku okolo 30 Kč na žáka za dodatečné papírování. Kromě toho však kompenzaci získají i učitelé, kteří budou hlídat průběh zkoušek, od státu dostanou mimořádnou odměnu 100 Kč hrubého. To všechno se týká budoucnosti. Ti, kteří už byli poškozeni vadnými testy Cermatu, mají smůlu!!! Těm ministerstvo vzkázalo, že zákon nelze vymáhat zpětně.

Jonáš

Sluníčko krásně svítilo, ptáci zpívali, zkrátka byl nádherný jarní den, když se Pepíček se svou sestřičkou Zuzankou vydali na jahody. Na pasece se Pepíček zastaví, zamyslí se a najednou vyhrkne: „Poslyš, Zuzanko, jak si vlastně poznáme hrnečky, když jsou oba stejné?“

„To je přece jasné: můj bude plný a tvůj prázdný!“

Paní učitelka rozdala dětem písanky a diktáty a potom povídá: „Píšte, jak slyšíte.“ Karel napsal okamžitě něco do sešitu a odložil pero.

„Ty už jsi hotov? Ukaž mi sešit.“

V sešitu stálo velkými písmeny: *Slyším dobře, děkuji.*

Puzzlík 2017/2018

školní měsíčník

ZŠ Miloše Šolleho Kouřim

14. ročník

Redakce 2017/2018:

Šéfredaktorka:

Marie Bílková (MBí)

Grafik:

Blanka Pavelková (BPav)

Titulní strana: Matěj Kolpak

Redaktoři:

Tomáš Chlubna (Jonáš) 9.A

Alex Bálek (Aleky) 9.A

Michal Nedvěd (Myšák) 8.tř.

Matyáš Wojewoda (Dody) 7.A

Ema Alexandrová (ačmE) 6.A

Filip Nedvěd (Fífa) 6.B

Ondra Chlubna (Chondra) 6.B

Eva Kůsová (Wewerka) 6.B

Redaktor elév:

Štěpán Horčák (Štěpán) 5.B

 KONICA MINOLTA

Vytištěno na produkčním tiskovém zařízení Konica Minolta bizhub PRESS C1060L, za přispění pana Martina Wojewody a společnosti Konica Minolta Business Solutions Czech, spol. s r.o.

Náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy.

Časopis k nahlédnutí na školních nástěnkách,

na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz